

Voer afstemmen op varken én bedrijf

Bijpraten in stal

08.30 uur. Het merendeel van de ruim dertig klanten van de nutritionist Fons Hulsman zit in het zuiden. Meer dan de helft daarvan heeft meerdere locaties. De voersamensteller uit Overijssel bezoekt de meeste varkenshouders één keer per zes tot acht weken. Vaak wordt hij op advies van erfbedreiders ingeschakeld als op een varkenshouderij iets mis is. Deze vrijdag begint hij met een rondgang door de stallen van Henriette en Frank van de Mortel in het Brabantse Asten. Hulsman legt bijna nooit een bezoek af zonder een blik in de stal te werpen. Terwijl hij alle varkens in de hokken bekijkt, hier en daar aan uiers voelt en brokken proeft, luistert Hulsman naar de bevindingen van Henriette van de Mortel. Sinds zijn laatste bezoek is het werproces van de zeugen volgens Van de Mortel weer flink vooruit gegaan. Hulsman luistert en kijkt en hij ziet op de kraamafdeling dat het inderdaad goed gaat met de zeugen en de biggen. De diarree bij de biggen is over en de zeugen komen minder snel in een negatieve energiebalans terecht. Van de Mortel heeft dan ook de eindvoergif in de dracht gewijzigd, zoals besproken na het laatste bezoek van Hulsman.

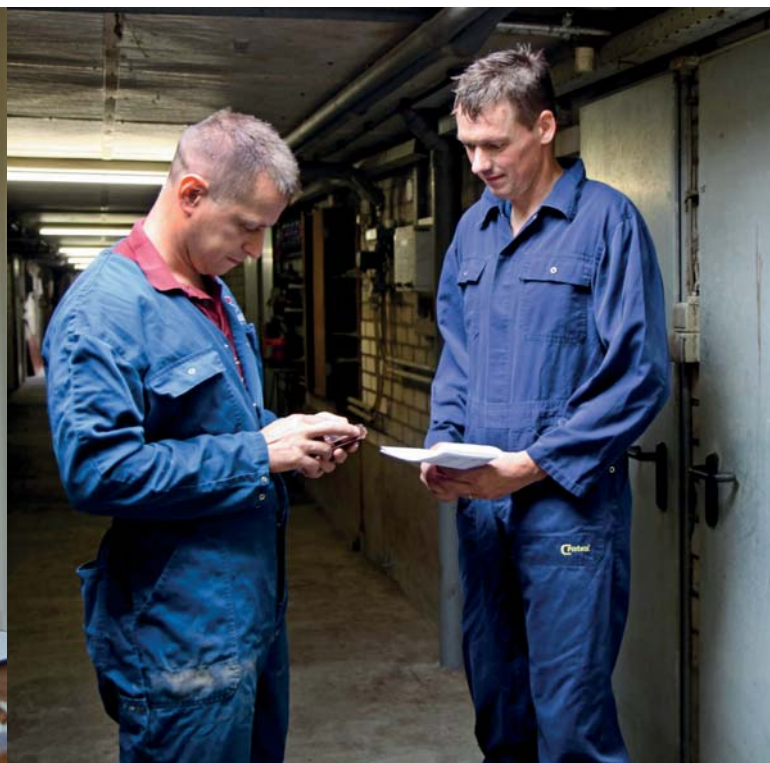
Monsters opsturen

11.00 uur. Na de ronde langs de gespeende biggen en de aangevoerde gelten, is er even tijd voor een kop koffie. Ze bespreken het mengadvies dat Hulsman vorige keer gaf; namelijk het zelf toevoegen van monocal tot de aanpassing in het voer is verwerkt. Hij overhandigt monsterzakjes die de varkenshouder kan vullen met mengvoer om ze op te sturen naar Nutrilab, een onafhankelijk laboratorium dat met NIR (nabij-infrarood) de voedersamenstelling in kaart brengt. „Stuur niet alleen een monster op als het niet naar wens gaat, maar óók als het wel goed gaat”, adviseert Hulsman, die hiermee aangeeft dat je vooral moet sturen op de juiste samenstelling. Van de Mortel lacht: „Het is goed dat de voerleveranciers weten dat er op hen wordt gelet!” Het is niet gebruikelijk dat varkenshouders zelf in de voedermaterie duiken; het is ingewikkeld en dus logisch om uit handen te geven. Maar varkenshouders die zich er wél in verdiepen, hebben de gezondheidssituatie in de stal beter onder controle, aldus de nutritionist die het niet uitmaakt bij wie de boer zijn voer koopt. „Als het maar gemengd wordt zoals ik heb berekend”, zegt Hulsman.

Het maakt Fons Hulsman, onafhankelijk nutritionist, niks uit bij welke leverancier een varkenshouder zijn mengvoer bestelt. Dat varkenshouders de samenstelling van het voer zelf bepalen, is trouwens nog niet zo gewoon.

Naam: Fons Hulsman | **Functie:** nutritionist en adviseur

Kennis delen

13.00 uur. Nadat Hulsman Asten heeft verlaten, belt hij de volgende varkenshouder of hij een uur vroeger dan gepland terecht kan. Veel klanten lijkt Hulsman niet te hebben, maar intussen bepaalt hij wel wat ongeveer 10 procent van de Nederlandse brijvretende varkens naar binnen slobbert. Dit komt ter sprake als hij onderweg in de auto door een dierenarts wordt gebeld die wil overleggen over de problemen op twee bedrijven waar beiden komen. Aangekomen bij Johan Bevers in Boerdonk bij Veghel, springt Hulsman onder de verplichte douche. Daarna betreden de voerspecialist en varkenshouder de stallen. Hulsman kijkt en wijst en is kritisch op de kleur van de vleesvarkens; ook op dit bedrijf lijkt alles in orde. Hulsman en Bevers praten over een recent drogestofgehalte van tarwe, ruw vet en zetmeel. Het is volgens de mannen belangrijk om op de kwaliteit van de nieuwe oogst tarwe en gerst te letten, met name in relatie tot het persen ervan. Ook toegevoegd zuur dat 6 cent per 100 kilogram voer kost, komt ter sprake. Afhankelijk van de gevoeligheid van de varkens, is het bespreekbaar om het zuur achterwege te laten.

Nieuwe uitdaging

15.00 uur. Ondanks een groei van meer dan 900 gram per dag, blijft Bevers kritisch. Hulsman komt al jaren bij de varkenshouder en vraagt hem naar een eventuele nieuwe uitdaging. Monitoren van kwaliteitsverschil in oogstlocaties en zelfs verschillende vrachten, is zeker mogelijk, maar erg kostbaar. Het is voor Bevers de uitdaging om deze resultaten vast te houden. Hij zou de prima resultaten graag realiseren met minder voerkosten. Hulsman vertelt hem dat hij hiermee ook al behoorlijk goed zit. Bovendien is volgens Hulsman het bedrijf niet ingericht op nog lagere voerkosten. Er wordt wei via de nippel verstrekt, maar voor verdere verlaging zou het bedrijf een CDI en hamermolen moeten kopen. Misschien, overwegen de mannen, kan de EW-waarde met 1 punt omlaag, mits de dieren de capaciteit hebben om al het voer op te nemen. Hulsman spreekt met de varkenshouder een volgende bezoeksdatum af. Hij houdt zijn kennis op peil, hij past matrixen aan en houdt de prijsontwikkelingen bij zodat hij nieuwe rantsoenen op maat kan maken. Vanmiddag en vanavond doet hij de administratie van de vandaag door hem bezochte bedrijven. ■